

протидію викликам і швидше відновитися. В умовах загрозливих ситуацій люди, об'єднані спільною метою, здатні мобілізувати ресурси та діяти злагоджено.

Громадські ініціативи, волонтерські рухи та соціальні організації відіграють важливу роль у вирішенні криз. Їхня здатність швидко реагувати на нові виклики та допомагати вразливим групам населення робить їх невід'ємною частиною соціального захисту в умовах криз.

Не менш важливою є роль медіа у кризових ситуаціях. Медіа не лише поширюють інформацію, але й формують порядок денний з суспільних проблем, підтримують позитивні зразки поведінки та боротьбу з дезінформацією. Медіа здатні мотивувати до колективних дій та сприяти зміцненню єдності.

Об'єднання людей у кризових ситуаціях не лише сприяє фізичному захисту, але й забезпечує психологічну підтримку, допомагає знизити рівень стресу та тривожності. Спільні дії та солідарність надають громадянам відчуття контролю над ситуацією та впевненості у майбутньому.

Як показують приклади з історії - від рухів за права людини до сучасних криз, таких як пандемія COVID-19 або війна в Україні - об'єднання суспільства є ефективним способом протистояти викликам та досягати значних змін. Солідарність сприяє як соціальним, так і політичним трансформаціям, що поліпшують якість життя.

Після повномасштабного вторгнення Росії в Україну в лютому 2022 року українці продемонстрували безпрецедентний рівень згуртованості та взаємодопомоги. Мільйони людей долучилися до волонтерської роботи: збирали гуманітарну допомогу, допомагали армії, підтримували переселенців і тих, хто постраждав від війни.

Українське суспільство, від бізнесу до звичайних громадян, об'єдналося для захисту своєї держави. Цей рух солідарності став одним із найважливіших чинників, що дозволив Україні протистояти агресору і підтримувати обороноздатність.

Отже, вміння суспільства об'єднуватися у складні часи стає основою для виживання, розвитку та зміцнення як окремих спільнот, так і цілих держав. Об'єднане суспільство може ефективніше реагувати на кризи, будувати стійке майбутнє та формувати нові можливості для подальшого прогресу.

Яловенко Вікторія Олегівна,
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варипаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет

СУСПІЛЬСТВО ТА ЗМІ: ВПЛИВ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Центральність мас-медіа в сучасному суспільстві є ключовою для розуміння впливу медіа на нашу реальність. Сучасне суспільство, як вказують дослідники з медіа та культурних студій, можна охарактеризувати як насичене медіа. Як стверджують британські дослідники Альбертацці та Коблі, мас-медіа впливають на наше сприйняття світу, формуючи наші уявлення про події, культурні норми, цінності та спосіб взаємодії з навколишнім середовищем. Вони поширюють нові ідеї, впливають на наші покупки, стиль життя, розклад та навіть здоров'я.

Мас-медіа – це важливий, потужний і всюдисущий соціальний інструмент, глибоко інтегрований у структуру сучасного суспільства. З розвитком Інтернету та цифрових технологій вплив медіа значно зріс, що привело до виникнення нових форм комунікації та доступу до інформації. Новини, реклама, соціальні мережі та інші онлайн-платформи не лише поширюють інформацію, але й створюють специфічне сприйняття реальності, часто моделюючи її у відповідності до інтересів різних груп. Цей вплив ЗМІ стає все більш відчутним у різних аспектах життя, що значно змінює соціальні та культурні пріоритети.

Об'єктивність в журналістиці має свої коріння в західних медіа-культурах, особливо в Сполучених Штатах, на початку 20-го століття. Принцип об'єктивності потрапив у кодекси етики та навчання журналістики в, Азії, Африці та Латинській Америці. Проте сьогодні

об'єктивність є обговорюваною нормою. У сфері журналістської етики питання полягає в тому, чи залишається об'єктивність, з її традиційним розумінням як нейтральне повідомлення “лише фактів”, валідним ідеалом.

В суспільстві обговорюється майбутнє демократичних громадських просторів та потреба в надійних джерелах новин. Завдяки поширенню дезінформації та нарративів політичних партій відбувається загроза переповнення публічних каналів неякісною інформацією. Як громадяни можуть відрізнити правду від брехні в журналістиці? Об'єктивність від суб'єктивних повідомлень? Аналіз від упередженої думки? Ці питання залишаються такими, що вимагають відповіді.

Дослідники та журналісти висловлюють різні погляди на об'єктивність. Деякі відстоюють більш залучений журналізм, інші відкидають ідею нейтральних фактів. Цифрова революція 21-го століття сприяла появі онлайн-комунікації, яка підтримує інтерпретативний журналізм, сумнівний щодо нейтральності та об'єктивності. Таким чином, обговорення об'єктивності в журналістиці залишається актуальним. Журналісти можуть обирати між традиційним підходом до об'єктивності та новими формами журналістики.

Науковці вже давно обговорюють зв'язок між медіа-репрезентаціями та насильством і злочинністю. У той час як науковці досліджували різні ефекти медіа, кримінологи особливо зацікавлені в розумінні того, як насильство, зображене в популярних медіа, пов'язане з агресією та злочинною поведінкою в реальному житті. Вплив медіа можна пояснити двома потенційними механізмами: індивідуальний канал (медіа надають нову інформацію, яка переконує людей прийняти певні норми) і соціальний канал (медіа інформують слухачів про те, що дізнаються інші, сприяючи координації дій). Соціальні норми можна розглядати як проблеми координації, де кожен бере участь лише тоді, коли інші також беруть участь. Громадська інформація посилює координацію завдяки створенню спільних знань.

Щоб протистояти впливу медіа, люди повинні критично ставитися до них, користуватися різними джерелами та усвідомлювати потенційну упередженість і фреймінг. Сенсаційність і зображення насильства можуть впливати на суспільне сприйняття, але взаємозв'язок між медіа та реальним насильством залишається складним.

Соціальні медіа посилити і прискорили етичні виклики, з якими стикаються комунікатори в усьому світі. Етична журналістика, з її пріоритетом правдивої комунікації, слугує парадигмою для вивчення ширших викликів у глобальній мережі соціальних медіа. Ці виклики включають збільшення швидкості та обсягу інформації завдяки цифровим технологіям, зменшення журналістського впливу в мережі та транскордонні інформаційні потоки. Навмисне маніпулювання соціальними мережами – чи то людьми, чи то найнятими спікерами – додає складнощів, включаючи дезінформацію, що поширюється авторитарними режимами або операціями іноземного впливу.

Дослідники вивчали практику використання соціальних мереж у журналістиці, зосереджуючись на перевірці та прозорості. Однак відкриті дискусії про етичні наслідки в рамках етичної теорії залишаються обмеженими. Застосування існуючих рамок медіа-етики до практик соціальних мереж має вирішальне значення, враховуючи культурні відмінності та відповідальність журналістів у протидії дезінформації. Кодекс виступає за нові регуляторні системи для забезпечення відповідальності громадянської журналістики перед суспільством. Відповідальні журналісти дотримуються етичних кодексів, які наголошують на таких обов'язках, як служіння суспільству, ретельний аналіз діяльності центрів влади, підтримка прозорості та підзвітності. Ці норми спрямовують журналістів у їхньому обов'язку надавати громадськості точну, справедливую та неупереджену інформацію.

Таким чином, відповідальність ЗМІ включає в себе етичні міркування, прозорість та підзвітність. Орієнтуючись у складнощах соціальних мереж, журналісти повинні дотримуватися своїх обов'язків, протидіяти дезінформації.

Література

1. Albertazzi, D., Copley, P. (2013). *The Media: An Introduction*. 3rd ed. London: Routledge.
2. Castells, M. (1996). *The Rise of the Network Society*. Blackwell Publishers.
3. Latour, B., & Woolgar, S. (1979). *Laboratory Life: The Construction of Scientific Facts*. Princeton University Press.